

בית המשפט המחוזי בירושלים

17 נובמבר 2016

עש"א 16-03-21942 מימון נ' שר הבריאות ואח'

1

לפני כב' השופט משה יועד הכהן

המעורר

ד"ר שמעון מימון

ע"י ב"כ עו"ד דפנה שמואלביץ ואו גדעון רובין

נגד

המשיבים

1. שר הבריאות

2. כב' השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב

3. ועדה לפי סעיף 41 לפקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז-1976

4. משרד הבריאות

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

ע"י עו"ד קרן דהרי-בן נון

2

3

פסק דין

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

1. לפניי ערעור על החלטתו מיום 9.2.16 של כב' השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב (להלן: "השופט בדימוס"), אשר אליו הואצלה סמכותו של שר הבריאות, להתלות את רישיונו של המערער למשך חודשיים.
2. כנגד המערער הוגשה ביום 13.10.13 קובלנה לוועדת המשמעת שהוקמה בעניינו (להלן: "הוועדה"), שבה נטען כי גילה התנהגות שאינה הולמת כאמור סעיף 41(1) לפקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז-1976 (להלן: "הפקודה").
3. ביום 9.7.15, לאחר שמיעת הראיות וטיעוני הצדדים, נתנה הוועדה את החלטתה המוכתרת כ"החלטת ביניים" (להלן: גם "ההמלצה"), שבה קבעה כי התנהגותו של המערער לא עמדה בתקנים המצופות מרופא, אך ציינה כי מתמת הספק יש לזכותו מן הטענה שפעל מתוך מניע כספי.
4. ביום 28.1.16, לאחר ששמעה את טיעוני הצדדים לעונש, הגישה הוועדה את המלצתה לשופט בדימוס להסתפק בעניינו של המערער בעונש של נזיפה.
5. לאחר שבתן את ההמלצה קבע השופט בדימוס, כי הוא מאמץ בשתי ידיים את ההמלצה להרשיע את המערער בעבירה בה הורשע. עם זאת, קבע כי אמצעי המשמעת המומלץ, נזיפה בלבד, הינו קל ויוצא דופן המצדיק את התערבותו והוסיף כי התנהגותו חיתה בלתי הולמת,

1 מתוך 16

בית המשפט המחוזי בירושלים

17 נובמבר 2016

עש"א 16-03-21942 מימון נ' שר הבריאות ואח'

- 1 לא אתית, והוא פעל בניגוד גמור למחויבותו על פי שבועתו כרופא. לפיכך, המליץ להטיל עליו
2 את אמצעי המשמעת, כאמור בפסקה 1 לעיל.
3
4 הרקע וההליכים מושא הערעור
5
6 6. הקבילה שהוגשה כנגד המערער ייחסה לו סירוב לטפל בילד מ' נ' (להלן: "הילד") אשר בחודש
7 ינואר 2012 היה מאושפז בבית החולים "העמק" בעפולה בגין תהליך ספינאלי ונתבקשה
8 העברתו למרכז הרפואי בבית החולים "איכילוב" בתל-אביב (להלן: "איכילוב"). ההעברה
9 נתבקשה בשל המומחיות הנדרשת לאבחון וטיפול בבעייתו הרפואית של הילד שקיימת
10 במספר קטן ביותר של מרכזים רפואיים ואינה קיימת בבית החולים "העמק" בעפולה.
11
12 7. על פי הנטען בקובלנה, פנו למערער עמיתים מבית החולים "איכילוב" פרופ' נבו מרגלית
13 (להלן: "מרגלית") וד"ר ספדי (להלן: "ספדי") קרוב משפחה של הילד ששימש באותה עת
14 כמתמחה בבית החולים "איכילוב", אך הוא סרב לענות לבקשה לסייע לילד ודרש כי יובא
15 למרפאתו הפרטית, זאת מטעמים שאינם ענייניים.
16
17 8. בהמשך, כשהודע לו על ידי פרופ' קונסטנטיני (להלן: "קונסטנטיני"), מנהל מחלקה
18 לנוירוכירורגיה ילדים, כי בית החולים "העמק" ביקש את העברת הילד ל"איכילוב" וכי הוא
19 מתבקש להיות ערוך לכך, שבועמד על סירובו באופן בוטה.
20
21 9. המערער כבר במיוחס לו, לדבריו, התנהגותו היתה ללא דופי וכי הקובלנה היתה חולייה
22 בשרשרת התנכלות כלפיו מצידו של פרופ' ברבש מנהל המרכז הרפואי ש"איכילוב" הוא חלק
23 ממנו (להלן: "ברבש"). זאת בסיועו של קונסטנטיני ועל רקע התנגדותו של המערער לקיומה
24 של רפואה שחורה בבית החולים.
25
26 10. הוועדה ניתחה באופן מפורט את הראיות שהובאו בפניה, הן מטעם הקובל והן מטעם המערער
27 ומצאה להעדיף את גרסת הקבילה על פני גרסת ההגנה. בהקשר זה מצאה לנכון לקבל את
28 גרסתו של ספדי, לפיה לאחר שהמערער דחה פנייה ראשונה שלו באמצעות מרגלית שמינה
29 הבין, כי המערער מסרב לטפל בילד אמר לו מרגלית לפנות למערער. בסופו של דבר התקיימה
30 ביניהם שיחה קשה, שבה אמר לו המערער כי המשפחה אינה יכולה להעביר את הילד
31 לאיכילוב וכי אם יועבר לבית החולים יטפל בו רופא אחר. כשספדי ציין כי מדובר במקרה
32 מסובך מאוד, אמר לו המערער שאם המשפחה רוצה בכך תוכל לבוא אליו באופן פרטי. ספדי
33 אמר לדבריו, למערער, כי הבעיה אינה כלכלית וכי משפחת הילד מוכנה לשלם, אך הפתרון
34 להבאת הילד למרפאה פרטית לא נראה לו ריאלי לאור מצבו. לדבריו, המערער מסר לו את

בית המשפט המחוזי בירושלים

17 נובמבר 2016

עש"א 16-03-21942 מימון נ' שר הבריאות ואח'

- 1 מספר הטלפון של אשתו, שעבדה כמוזכרתו במרפאה הפרטית, לשם קביעת תור. הוא התקשר
2 אליה והאחרונה הבטיחה לבדוק ולתזרזר אליו.
3
- 4 11. הוועדה קיבלה את הסברו של ספדי, כי בסיטואציה האמורה הוא לא פעל כרופא אלא כקרוב
5 משפחה שכן משפחתו נקלע למצוקה והוא חש חובה לעזור לו תוך ניצול עובדת היותו עובד
6 ב"איכילוב" לשם פישוט ההליך. אולם, הוא לא שכח שהוא רופא והוא מחוייב בנורמות
7 התנהגות מתאימות ולא הציע למערער תשלום עבור העברת הילד. לדבריו, משלא קיבל
8 תשובה מאשת המערער, פנה לקונסטנטיני והראה לו את ה-MRI, האחרון התרשם שמדובר
9 בבעיה דחופה ופנה למרופ' חוסה כהן בבית החולים "הדסה" עין כרם וספדי נסע אליו
10 בדחיפות כדי להראות לו את הדמיית ה-MRI.
11
- 12 12. הוועדה מצאה כי ספדי, על אף שכעס ונפגע מיחסו של המערער כעמית למקצוע, לא הגיש נגדו
13 תלונה ולא הגיע את הליך הקובלנה. הוועדה מצאה את ספדי כעד אמין וחף מאינטרסים
14 שדבריו עולים בקנה אחד עם עדויות האחרים בפרשה.
15
- 16 13. הוועדה ראתה גם לתת אמון מלא בגרסתו של קונסטנטיני, לפיה לראשונה נדע לו על סיפורו
17 של הילד משיחת טלפון עם רופא אחר שבה הופנתה אליו בקשה להעביר לבית החולים
18 איכילוב את הילד הסובל מ-AVM ספינאלי. לדבריו, בשלב זה טרם קלט את מידת הדחיפות
19 ולכן פנה בישיבת הבוקר אל המערער, שאמר לו כי הסיפור מוכר לו וכי המשפחה תגיע
20 למרפאתו הפרטית אחר הצהריים. אולם, בהמשך, בעקבות שיחת טלפון נוספת מבית החולים
21 מעפולה, שבה נאמר לו כי הילד מאבד תפקוד ברגליים, יחד עם הגעתו של ספדי, המחישו לו
22 את הדחיפות והביאוהו לפנות שוב למערער, הן פנים אל פנים והן טלפונית, ולומר לו שיש
23 החמרה במצבו של הילד ויש להעבירו לאיכילוב. לדבריו, תחילה אמר לו המערער "עזוב, הם
24 באים אלי בערב למרפאה" ובמענה לפניה נוספת החל במסע צעקות שבו הודיע כי הילד יגיע
25 אליו למרפאתו הפרטית וכי "אם אתה תביא אותו אתה תצנתר אותו בעצמך".
26
- 27 14. קונסטנטיני הסביר, כי בחר שלא לתת הוראה לבית החולים "העמק" להעביר את הילד
28 לאיכילוב, אלא תאם זאת עם המערער, זאת מאחר שמדובר בהעברה לטיפול בתחום סמכותו
29 של מישו אחר ולכן ראוי לתאם זאת עם בעל הסמכות המקצועית הרלוונטית. הוועדה לא
30 ראתה ממש בסתירות שנמצאו בין דברי קוטאי לבין דברי קונסטנטיני לגבי מהות המידע
31 בנושא ה-MRI והאבחנה בדבר AVM, שחעביר הראשון לאחרון וגרסה כי אצל קונסטנטיני
32 נחרטו תחילה עיקרי הדברים שהם הבעיה הרפואית הצריכה פתרון ודרכי הפעולה שבהן יש
33 לנקוט. כמו-כן, בחרה לאמץ את דברי ספדי, כי הראה לקונסטנטיני את ה-MRI. עוד
34 התייחסה הוועדה לסתירות בעניין ההתדרדרות הנטיעת במצבו של הילד כאשר לטענת ההגנה

בית המשפט המחוזי בירושלים

17 נובמבר 2016

עש"א 16-03-21942 מימון נ' שר הבריאות ואח'

- 1 מדובר בשקר שהומצא על ידו כדי לכרוך את המערער בפרשה. הוועדה קבעה, כי אין נפקא
2 מינא אם היתה החמרה לצורך התנהלותו וכי הסתברות הפניות והמידע אליו הצדיקו פנייה
3 למערער אשר הכל מסכימים, כי הוא האיש המיומן ולמעשה היחיד המיומן לטפל בבעיה.
4 הועדה גם מצאה כי אי פנייתו של קונסטנטיני למצנתרים אחרים בבית החולים נבעה מכך
5 שהיה להם ניסיון מועט בצנתור ילדים ובודאי שלא בילדים עם בעיות ספיטאליות. הוועדה
6 הוסיפה, כי ייתכן שקונסטנטיני יכול היה לנהוג ביתר אסרטיביות בנוגע להעברת הילד אולם
7 התנהלותו במקרה הנדון נבעה מהתנהגותו של המערער. הוועדה ציינה כי אינה מתעלמת מכך
8 שהיה לקונסטנטיני כעס על המערער בגין האירוע מושא הערעור וכן בשל יחסיו עימו בדרך
9 כלל. אולם, היא לא מצאה כי יש ממש בטענת ההגנה כי הוא יזם או חבר לאחרים ברקימת
10 עלילה כנגד המערער.
11
12 לעומת זאת, לאחר שניתחה באופן מפורט את עדות המערער, היא מצאה כי זו מלאה
13 בסתירות מהותיות, מנוגדת לעדויות אחרות אותן מצאה אמינות ואינה מתיישבת עם
14 העובדות שהתבררו בפניה. בין היתר, ציינה הוועדה, כי לטענת המערער פנה אליו מרגלית
15 ואמר לו שספדי מבקש להראות לו צילומים מעפולה וכי מדובר בבעיה בחוט השדרה ותגובתו
16 היתה שהוא עסוק, אין לו זמן ואם רוצים שיגיעו אליו למרפאה. המערער הסביר את תגובתו
17 בכך שספדי אינו קולגה שלו, אינו מכיר אותו ואף לא ביקש את הבדיקה בשמו אלא בשם
18 המשפחה. לדבריו, הוא אינו מוכן לקחת חלק מ"רפואת פרזודורים", אינו רואה חולים בלי
19 טופס 17 ואין במקרה כזה ביטוח למקרה של תקלה. הוועדה קבעה, כי דברים אלה של
20 המערער מתחזקים את עדות ספדי על תגובה עוינת של המערער, ללא קשר לקונסטנטיני.
21 לרפואה פרטית ולמלחמות המערער בהנהלת בתי החולים. הוועדה דחתה את דברי המערער
22 כי ספדי לא ידע הרבה על הבעיה וביקש ממנו רק אבחון קליני וכן ציין כי מדובר בילד משותק
23 ויש לו צילומים שהמשפחה רוצה שיראה. בעניין זה, קבעה הוועדה, כי הילד לא היה משותק
24 ולא היתה לספדי סיבה לומר למערער דבר שאינו אמת.
25
26 הוועדה גם דחתה את דברי המערער, כי ספדי הציע לו תשלום בעבור התחייבותו לטפל בילד
27 בבית החולים והוסיפה כי בניסיון להרחיק עצמו מספדי סיפר בעדותו סיפור על אדם אחר
28 מטעם משפחת הילד שניהל עמו שיחה לגבי הצגתו עצמו כאביו של הילד או כדודו. אותו אדם
29 התעקש, לדברי המערער, כי הוא יבטיח טיפול אישי בילד ורק אז יביא אותו לחדר המיון וכי
30 המערער ניסה להפציר בדובר עמו להביא את הילד לחדר מיון, גם ללא הבטחה מצידו שהוא
31 יטפל בו אישית. בהמשך, ביקש ממנו הדובר מיזמתו את הטלפון של אשתו ובסופו של דבר
32 הוא הסכים לתת לו אותו בידועו שאין סכנה לילד ויש לו סיכום עם אשתו במקרים כאלה.
33 לדבריו, בשובו הביתה שמע מאשתו על אדם שהתקשר אליה וסיפר לה על הרצון לטיפול בילד
34 כנגד תשלום, היא שמעה אותו והבטיחה לחזור אליו, אך על פי סיכום בינה לבינו לא חזרה
35 אליו.

בית המשפט המחוזי בירושלים

17 נובמבר 2016

עש"א 16-03-21942 מימון נ' שר הבריאות ואח'

- 1
- 2 הוועדה ציינה בנוסף, כי עדותו של אבי הילד שהוגשה בהסכמה לא תמכה בעדות המערער.
- 3 הוועדה קבעה, כי סיפור מתן הטלפון של אשתו כדי להתפטר מה"דוד" אינו הגיוני ואינו אמין,
- 4 אם המערער לא חפץ בהמשך הקשר וגם לא התכוון לטפל בילד גם לא במרפאתו הפרטית,
- 5 נשאלת השאלה מדוע אמר לקונסטנטיני בשיחתם הראשונה, כי המשפחה עתידה להגיע אליו
- 6 למרפאה, גרסה שגם המערער מאשר בעדותו.
- 7
- 8 הוועדה גם דחתה את גרסת המערער, כי שיחת הטלפון שהגיעה לקונסטנטיני מעפולה אינה
- 9 אלא בדייה שנועדה ליצור מצג שווא של החמרה לאלץ אותו להכנס לתמונה. זאת, שעה
- 10 שעדות קונסטנטיני נתמכת בעדותו של קוטאי וכן ברישומיו של ד"ר צירנוחה במסמכי
- 11 השחרור של בית החולים העמק, לגבי התיאום על העברת הילד להדסה. הוועדה גם דחתה
- 12 את גרסתו לפיה כל שאמר לקונסטנטיני שהוא יכול להביא את הילד אבל לא יכול להתחייב
- 13 בשמו "כי יש פה עניין של כסף". עוד הוסיפה, כי קונסטנטיני נהג בעניין במלוא הנימוס הראוי,
- 14 כיבד את עמדת המערער בשיחתם הראשונה וגם כשהבין כי העניין דחוף לא "הנחית" את
- 15 הילד על המערער אלא שב ופנה לתאם עמו את העניין. הוועדה קבעה כי טענת המערער
- 16 שקונסטנטיני עשה לו "תרגיל" נותרה בלתי מוסברת. בנוסף, חרף כל הטענות שהעלה על
- 17 רפואה שחורה, לא הוצג ולו בדל של טענה כי קונסטנטיני ביקש כסף מהמערער או מספדי.
- 18 בנוסף, נדחתה טענת המערער כי קונסטנטיני כלל לא נזקק לשירותיו כדי להחליט כיצד לנהל
- 19 את האירוע כאשר כל העדים, הן מטעם הקובל, והן מטעם ההגנה, הצביעו על המערער כאדם
- 20 הכשיר ביותר לביצוע האבחון והטיפול.
- 21
- 22 באשר לטענת המערער, כי אם הילד היה מגיע לחדר המיון וחיה נקרא לטפל בו, הוא היה
- 23 עושה כן. קבעה הוועדה, כי מדובר בתרחיש היפותטי, זאת שעה שתפקידה לבחון את
- 24 התנהלות המערער בפועל. הוועדה ציינה כי קשה להתעלם מהכעס התוסס במערער כנגד
- 25 הנחלת איכילוב בכלל וקונסטנטיני בפרט וייתכן שכעס זה העבירו על דעתו. הוועדה ציינה כי
- 26 המערער האשים גם את פרופ' הרשקו, נציג קבילות הציבור למקצועות הרפואה במשרד
- 27 הבריאות וטען כי הוא עויין כלפיו וכי יש למשרד הבריאות אינטרס להשתיק אותו מאחר
- 28 והוא בא בטענות כלפי פרופ' ברבש. הוועדה ציינה כי הרשקו חניד בפניה והיא לא מצאה
- 29 בדבריו בסיס לטרוניה של המערער נגדו. בנוסף ציינה כי דווקא דברי המערער על יחסיו עם
- 30 הנחלת בתי החולים וקונסטנטיני תומכת באמינותו של האחרון ומסבירה את אי רצונו להכנס
- 31 למלחמה נוספת עם המערער.
- 32
- 33 באשר לפן המשפטי של עבירת ההתנהגות שאינה הולמת ציינה הוועדה, כי מדובר בעבירה
- 34 שהגדרתה הינה רקמה פתוחה הכוללת בתוכה את החובות האתיות של הרופא כפי שגובשו
- 35 בין היתר בכללי האתיקה האמורים להנחות את התנהגותו. על פי קביעתה חובתו הראשונית

בית המשפט המחוזי בירושלים

17 נובמבר 2016

עש"א 16-03-21942 מימון נ' שר הבריאות ואח'

1 של הרופא לשוות לנגד עיניו את טובת החולה, בין זה המצוי כבר בטיפולו ובין זה שמתבקש
2 לטפל בו. בנוסף מצופה ממנו לפעול באופן קולגיאלי כלפי עמיתיו למקצוע ובמיוחד עמיתיו
3 לבית החולים. הוועדה ציינה, בין היתר, את דברי הרופאים מהמערך הנירוכירורגי
4 שהתייחסו לכלל המאפשר לחולה להביע את בחירתו ברופא שינתח אותו ובדרישה העצמית
5 שלהם להיענות ככל האפשר לבחירה זו. הוועדה ציינה כי המערער הוא רופא בעל יכולות רבות
6 הנמצא בחזית מקצוע הנירולוגיה הפולשנית בארץ והדרישה לשירותיו רבה הן בבית החולים
7 איכילוב והן מחוצה לה. היא ציינה כי הסיוע של בתי החולים אלה לאלה בוודאי כאשר מדובר
8 בבית חולים פריפריאלי כמו בית החולים "העמק" אל מול בית חולים מבוסס כמו
9 "סוראסקי" מחייבת רופא בוודאי רופא בכיר לטפל בחולה הבא מן הפריפריה. הוועדה ציינה
10 כי ביום האירוע נושא הקובלנה נתבקשו כישוריו הרפואיים של המערער על ידי שלושה: עמית
11 צעיר למקצוע הרפואה בבית החולים שביקשו לטפל בילד חולה שהוא קרוב משפחתו, עמית
12 בכיר הפרופ' מרגלית שביקש לקשר בין הרופא הצעיר לבין הנקבל ורופא בכיר נוסף
13 קונסטנטיני שעשה זאת לבקשת בית החולים שביקש סיוע כאמור. התנגדותו של המערער
14 לבקשות אלה לא עמדה בעורמות ההתנהגות המצופות מרופא – לא כלפי חולה ולא כלפי
15 עמיתים למקצוע. הוועדה ציינה עם זאת, כי אינה בטוחה שהתנהלותו הבעייתית של המערער
16 נבעה דווקא ממניעים כספיים וסברה כי יש להנות אותו מהספק ולקבוע את אחריותו למיחוס
17 לו ללא המניע הכספי.

קביעת אמצעי הענישה

21. בדוח הוועדה לעניין אמצעי הענישה צוינה עמדת ב"כ הקובל שעתר להטיל על המערער עונש
של התליית רישיון למשך 3 חודשים ואת עמדת ב"כ המערער שביקש להימנע מהטלת כל
אמצעי משמעת. לאחר ששקלה את עמדות הצדדים מצאה הוועדה לנכון לדחות את שתי
הגישות ולהמליץ על נזיפה. הוועדה ציינה כי המערער התבקש לטפל בילד קטן, עם מצב רפואי
מורכב, על סף שיתוק שהיה מאושפז בבית חולים אשר לא יכול היה לתת לו את הטיפול
המקצועי הנדרש ולכן ביקש את העברתו לבית החולים איכילוב. המערער היה היחיד בבית
החולים שבאותה נקודת זמן היה המתאים לאבחן ולהמליץ על הטיפול הראוי בילד. אולם
הוא סירב לבקשות שהופנו אליו בעניין, לא פעל בהתאם לחולה וחטא בהתנהגות לא
קולגיאלית כלפי רופאים עמיתים, הכול בשל מלחמות אגו. הוועדה ציינה, כי החולה אומנם
לא היה בפני המערער אך כל שהתבקש ממנו היה לראותו, לאבחנו ולתת המלצה טיפולית
לגביו וככל שיידרש לטפל בו אישית. הוועדה הוסיפה, כי אין לדעת כיצד היה מתנהג המערער
אילו הובא המערער לאיכילוב ואין ראייה כי אילו הובא כאמור היה המערער נמנע מלהעניק
לו טיפול. בנוסף צוין כי בסופו של דבר אין ראייה לגבי קשר סיבתי בין התנהגות הנקבל
להחמרה במצב הילד שקיבל טיפול בבית החולים הדסה בירושלים אולם המערער לא הפנים
את הפסול שהתנהגותו והמשיך להאשים את כל הגורמים סביבו בהתנפלות כלפיו.

6 מתוך 16

בית המשפט המחוזי בירושלים

17 נובמבר 2016

עש"א 16-03-21942 מימון נ' שר הבריאות ואח'

1
2 הוועדה ציינה כי שיוותה לנגד עיניה את מכלול נסיבות המקרה את העדויות בדבר אישיות
3 המערער והתנהלותו, את מסירותו כרופא בדרך כלל, ואת הקביעות כי לא הוכח כי התנהלותו
4 גרמה להחמרה במצב הילד או נבעה ממניע כספי. מנגד, ציינה את התנהגות המערער וסטייתו
5 מהערכים המצופים מרופא, את הצורך בשמירה על מקצוע הרפואה, את התנהלות העוסקים
6 בו לטובת הציבור ואת הצורך לשמור על אמון הציבור במערכת הרפואה הציבורית. זאת לצד
7 בחינת נורמות הענישה המקובלות ואת הדין המשמעותי. באיזון בין אלה החליטה הוועדה לא
8 בלי התלבטות להמליץ לשר הבריאות על עונש הנויפה.

9

10 החלטת השופט בדימוס

11

12 23. כב' השופט סטרשנוב בהחלטתו אימץ את ממצאיה העובדתיים של וועדת המשמעת
13 מחטמים המפורטים בהחלטתה. הוא ציין, כי אין ספק שהוכח כי המערער לא שעה
14 לפניותיהם שלא לומר לתחנוניהם החוזים ונשנים של שלושה רופאים, ביניהם שני רופאים
15 בכירים, פרופ' קונסטנטיני ופרופ' נבו לקבל לטיפולו ילד במצוקה קשה ביותר הסובל מחולשת
16 רגליים וקיים חשד כי הוא סובל מ-A.V.M. עוד הוסיף, כי דחיית גרסתו של המערער בדבר
17 השתלשלות האירועים על ידי הוועדה מבוססת כדבעי בחומר הראיות שהוצג בפניה. בנוסף
18 ציין כי הוועדה דחתה את טענות המערער בדבר התנהלות אישית כלפיו מצד הנהלת בית
19 החולים ואחרים. הוא גם הסכים לקביעת הוועדה לגבי הכעס התוסס במערער כלפי הנהלת
20 איכילוב וקונסטנטיני והוסיף כי סכסוכים אישיים, בעיות אגו וקיפוח בקידום האישי, אסור
21 בתכלית האיסור שיבואו על חשבון בריאות הציבור בכלל והחולה האומלל, בפרט, כפי שארע
22 במקרה דנן.

23

24 24. יחד עם זאת מצא כב' השופט בדימוס להתערב באמצעי המשמעת המומלץ וקבע כי מדובר
25 ברופא בכיר ביותר בבית החולים, מומחה מהמעלה הראשונה, בעל כישורים יוצאי דופן אשר
26 חטא חטא כבד אשר סירב לקבל לטיפולו ילד חולה במצוקה קשה ביותר ללא סיבה מבוררת.
27 הוא הוסיף כי גם אם לא היו מניעים כספיים בהתנהלותו של המערער "שיקולים של אגו
28 מנופח וכעס בלתי מוצדק... גרמו לנקבל (המערער) לאבד את שיקול דעתו האנושי בפרשה
29 מצערת זו". הוא ציטט את קביעות הוועדה לגבי היות התנהגות המערער אינה הולמת רופא
30 במעמדו, ראוייה לכל גנאי וגינוי וכי הכעס העבירו על דעתו. על פי קביעתו אמצעי המשמעת
31 של נויפה כהמלצת הוועדה, אינו עולה בקנה אחד עם קביעותיה החריפות והמוצדקות, אינו
32 הולם את נסיבות המקרה החמורות, ואינו עומד באינטרס הציבור. לדבריו התנהגות המערער
33 בפרשה זו הייתה בלתי הולמת, לא אתית וכי הוא פעל בניגוד גמור למחויבותו לפי שבועת
34 הרופא לפיכך בחר להטיל עליו אמצעי משמעת של התליית רישיון למשך חודשיים.

בית המשפט המחוזי בירושלים

17 נובמבר 2016

עש"א 16-03-21942 מימון נ' שר הבריאות ואח'

עיקר טענות המערער

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
 - 23
 - 24
 - 25
 - 26
 - 27
 - 28
 - 29
 - 30
 - 31
 - 32
 - 33
 - 34
25. כפי המערער שורה של טענות הן כלפי החלטת הוועדה והן כלפי החלטת השופט בדימוס. בין היתר מתייחסים באי כוח המערער לבירור שנעשה בעניינו אצל הפרופ' הרשקו בעקבות מכתב התלונה של פרופ' ברבש. לטענתם הרשקו עשה מקצה שיפורים בגרסת המרכז הרפואי כדי לנסות וליצור תיעוד בדיעבד של הדרדרות במצבו של הילד. בנוסף נטען כי מדובר במפגש בין שלושה עדים לארוע (פרופ' רן, פרופ' ברבש ופרופ' קונסטנטיין) היושבים עם נציג משרד הבריאות ומתאמים עדויות. עוד נטען כי המערער זכה לזלזול מצידו של פרופ' הרשקו וכי טענותיו לגבי רפואה שחורה בבית חולים איכילוב לא זכו להתייחסות. בנוסף נטען, כי הוועדה דחתה שלא בדיון את בקשתו להגיש לה את תמליל השיחה עם פרופ' הרשקו בטענה שמדובר בנושא של קבלת שותד לכאורה מתיירי מרפא, שעה שבעניינו מדובר בחולה ישראלי, קביעה שהיא לדבריו מופרכת.
26. באשר לקביעת וועדת הבדיקה שהוקמה בעניין, מכוח סעיף 21א(3) לחוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996 והורתה לנוף בו נזיפה חמורה, טוען המערער כי זו הונחתה על ידי שתי הנחיות מופרכות. האחת שהיה עליו לתת יחס מועדף לרופא עמית במקום העבודה והשנייה כי חשש מהפסד כספי שייגרם לו על ידי הבאת החולה לאיכילוב, טענה שוועדת המשמעת מצאה לדחות.
27. באשר לקביעת העובדתיות של וועדת המשמעת טוען המערער, כי זו שגתה כשקבעה שעדות המערער אינה מהימנה וכן בכך שקיבלה במלואן את עדויותיהם של ספדי וקונסטנטיין. עוד שגתה בכך כשמנעה מהמערער להציג ראיות לשיחה שקיבל וקיים עם אביו של הילד. בנוסף נטען כי הוועדה שגתה וסירבה לקבל ראיות לפיהן קונסטנטיין קיבל שותד מחולים וכן בהתעלמה מסתירות רבות בעדויות הקובלות שהוצגו בפניו. בעניין זה מוסיף ב"כ המערער, כי הוועדה שגתה בכך שקבעה כי המערער סירב לבקשת שלושה רופאים לטפל בחולה ובכך שנתנה הכשר להתנהלות בלתי חוקית של המרכז הרפואי, כולל ביצוע רפואת פרוזדורים, מתן הטבות לפרסונל, יחד מועדף לרופאים, וקיום מערכת רפואה פרטית במסגרת המרכז הרפואי.
28. עוד נטען, כי הוועדה שגתה בקבעה כי ניתן להעניש רופא בהתנהגות לא קולגיאלית מכוח פקודת הרופאים. כמו כן התעלמה מכך שלא הוכח כפי שנטען תחילה שהמערער סירב לטפל בחולה משום שהיה מעוניין לטפל בו במסגרת פרטית.

בית המשפט המחוזי בירושלים

17 נובמבר 2016

עש"א 16-03-21942 מימון נ' שר הבריאות ואח'

29. באשר להחלטתו של השופט בדימוס נטען כי הוא התעלם מהמלצותיהם של שתי וועדות (וועדת הבדיקה ווועדת המשמעת) בדבר העונש אותו יש להטיל על המערער וכן בהתעלמו מעברו המקצועי של המערער, ממסע הרדיפה והתנכלות נגדו ומהנזק שייגרם לציבור בגין התליית רישיונו.

עיקר טענות המשיבים

30. המשיבים באמצעות באת-כוחם עו"ד קרן דהרי טוענים לעניין ההרשעה כי בית משפט זה אינו יושב כערכאת ערעור בנוגע לממצאים העובדתיים. לדבריהם, הוועדה ערכה בחינה מקיפה ויסודית לאחר שהתרשמה מטיב הראיות שהובאו בפניה ודחתה את גרסת המערער, כולל טענותיו כי החליך המשפטי כולו הינה מזימה כלפיו. בממצאים אלה אין מקום לטענתה להתערב. ב"כ המשיבה מבקשת לדחות את הטענה שמדובר במקרה שבו "נתפר תיק" למערער ומציינת כי החשדות בנוגע לקבלת שוחד מתיירי מרפא בנוגע לפרופ' רן ולפרופ' קונסטנטיני אינן קשורות לאירוע הנדון ואין בהם כדי להשפיע על הקביעות המקצועיות והעובדתיות של הוועדה. ב"כ המשיבים הדגישה, כי המערער בעצמו העיד שסירב לטפל בילד וכי ביקש להפנות את המשפחה למרפאתו הפרטית עם הצילומים לצורך אבחון קליני. בנוסף אישר כי הודיע לקונסטנטיני שאל לו להתחייב בשמו שהוא יטפל בילד.

31. באשר לפן המשפטי של ההרשעה, טוענים המשיבים, כי בניגוד לטענת המערער הוא לא הורשע בהתנהגות בלתי קולגיאלית גרידא, אלא בהתנהגות המנוגדת למחויבותו לפי שבועת הרופא. התנהגות זו עלולה היתה להביא לעיכוב בטיפול בילד ולתוצאה חרת אסון, אלמלא נכונות רופא מבית חולים אחר לקבלו לטיפולו. בענין זה נקבע כי מידת התערבותו של בית המשפט בהחלטות מנהליות דוגמת ההחלטה נשוא הערעור היא מצומצמת ובית המשפט אינו נכנס לנעלי הגורמים המוסמכים ואינו מחליף את שיקול דעתו בשיקול דעתם.

32. עוד נטען, כי החלטת הוועדה משמשת כלי עזר לשר ולשופט בדימוס שהשר אצל לו את סמכותו לעניין זה לשם גיבוש החלטתו. זאת, על ידי ריכוז החומר הרלבנטי, גיבוש הראיות ושמיעת עמדת הנקבל והבעת דעתה לפניו. עם זאת, הסמכות באשר לממצאי המשמעת שרשאי להטיל נתונה לשר או למי שהואצלה לו סמכותו והוא רשאי לסטות ממנה אם הוא סבור שאין מקום לאמצה. במקרה הנדון השופט בדימוס סבר כי נזיפה בלבד אינה מספקת ואינה הולמת את נסיבותיו החמורות של המקרה. לדברי ב"כ המשיבים לא הוכח כי בהחלטה זו נפל חוסר סבירות קיצוני או משגה רציני ולפיכך אין להתערב בה. ההחלטה מבטאת את עמדת החלטה הפסוקה לפיה יש ליתן משקל בראש ובראשונה לאינטרס הציבורי בשמירת מעמדו וכבודו של מקצוע הרפואה ואמון הציבור בו ונותנת ביטוי לעמדה זו.

בית המשפט המחוזי בירושלים

17 נובמבר 2016

ע"א 16-03-21942 מימון נ' שר הבריאות ואח'

33. יצוין כי בדיון שבפניי ולאחר שמיעת העדות בית המשפט הביעה ב"כ המשיבים נכונות לקצר את תקופת ההשעיה שנגזרה על המערער לחודש אחד.

דיון והכרעה

34. בכל הנוגע לממצאי העובדה והמהימנות של ועדת המשמעת לא מצאתי כי יש מקום להתערב בהם. בעניין זה מקובל עלי הכלל לפיו בהליך ערעורי מהסוג האמור אין בית המשפט נוהג להתערב באותם ממצאים אלא אם נפל פגם מהותי וחמור בדרך קביעתם (ראו ע"ש (י-ם) ד"ר תאופיק דראג'מה נ' שר הבריאות, [פורסם בנבו] 21.2.06). התרשמתי כי הוועדה ערכה בחינה מקיפה ויסודית לראיות שהובאו בפניה הן מצד הקובל והן מצד המערער ולאחר שהתרשמה באופן בלתי אמצעי מטיבן ואמינותן דחתה את גרסת המערער לגבי השתלשלות האירועים וכן את טענתו כי ההליך המשמעי כולו פרי מזימה שנקמה להדחתו מבית החולים איכילוב.
35. לאחר שעיינתי באופן מדוקדק במסכת הראיות, לא מצאתי כי על אף טענת ב"כ המערער נפלה בממצאים שנקבעו משום שגגה המצדיקה התערבות בית המשפט בקביעות העובדתיות. בנוסף נחה דעתי כי לא נפגמה זכותו של המערער להתגונן, וגם אם נפלו בשוליים פגמים כאלה ואחרים אין בהם כדי לפגוע בגוף ההכרעה.

36. עם זאת, באשר לקביעה המשפטית בדבר היות התנהגותו של המערער התנהגות בלתי הולמת, נותר בליבי ספק אם אכן ניתן להשאיר את כל אגפיה החלטת הוועדה במישור המשפטי על כנם. זאת, לאחר שזוכה מחמת הספק מהמניע הכלכלי-אישי שנתען תחילה כי עמד בבסיס התנהגותו, ואסביר:

הרקע הנורמטיבי

37. סעיף 41 לפקודת הרופאים שממנו נובעת סמכות השר להטיל ענישה משמעתית על רופאים קובע שורה של חלופות על יסודן רשאי השר להטיל את אותן סנקציות. החלופה הרלוונטית בענייננו, היא הוראת סעיף 1(41) העוסקת ב"מי שנהג בדרך שאינה הולמת רופא מורשה". כפי שקבעה הוועדה התנהגות מסוג זה הינה רקמה פתוחה הכוללת בתוכה בין היתר את החובות האתיות של הרופא כפי שגובשו בכללי האתיקה של הרופאים.
- בעניין זה נקבע בע"א 580/86 ד"ר עמירם פישמן נ' משרד הבריאות (7.5.1987): "אין אנו נזקקים להגדיר במדויק, מהי התנהגות שאינה הולמת כמובנה בסעיף 1(41) לפקודה, ו"נסיח להגדיר במירוס את הזיקה הדרושה בין ההתנהגות לבין מקצוע הרפואה לא רק קשה, אלא, אולי, אף לא רצוי" (ע"א 224/79 [1]), בעמ' 441, מדברי כבוד השופטת בן-פורת). כל שנאמר, כי התנהגות שאינה הולמת רופא היא זו שאינה תואמת את העקרונות המנחים

17 נובמבר 2016

עש"א 16-03-21942 מימון נ' שר הבריאות ואח'

- 11 מתוך 16

בית המשפט המחוזי בירושלים

17 נובמבר 2016

עש"א 21942-03-16 מימון נ' שר הבריאות ואח'

- 1 המקצוע. בנוסף הוא מצווה להקפיד על רמה ויושרה מקצועית נאותה, להיות הגון וישר בכל מעשיו
2 ולשמור על ערכים אלה גם בין חבריו למקצוע. עוד הוא מצווה לנהוג בשקיפות, להפעיל שיקול דעת
3 מקצועי ועצמאי המשוחרר משיקולים זרים ולהימנע מניגוד עניינים אישי כלכלי או אחר העלול להיות
4 לו בעיסקו ברפואה.
- 5
- 6 ברמה הפרטנית, בהתייחס ליחסי רופא-מטופל, חוזרים למעשה הכללים על הוראות פרק ג' לחוק
7 זכויות החולה ועל פיהם מצווה הרופא לפעול למימוש זכותו של כל אדם לקבלת טיפול רפואי נאות
8 על פי ההסדרים הקיימים במערכת הבריאות בישראל (כלל ד 1.3.1). בנוסף, חובתו להימנע מאפליה
9 בטיפול הרפואי בין מטופל למטופל. לרבות מטעמי גיל, מוצא, לאום, דת, מעמד חברתי, אישי או
10 כלכלי, מוגבלות פיזית או נפשית, עמדותיו, אמונתו או דעותיו של המטופל, או מכל סיבה אחרת וכלל
11 ד 1.1.1.
- 12
- 13 באשר ליחסי רופא עם רופא, שאינם נובעים מחוק זכויות החולה, נדרש הרופא, בין היתר, לשמור בכל
14 עניין מקצועי על יחס של כבוד וחברות כלפי עמית למקצוע (כלל ד 1.3.1). לגבי מתן שירות רפואי
15 לעמית למקצוע נקבע כי הרופא יפעל על פי המסורת המקצועית ויטפל ללא תמורה לעמיתו למקצוע.
16 הרופא רשאי לגבות שכר אם גורם שלישי נושא בעלות זו. בנוסף, מצווה הרופא לאפשר תקשורת
17 מתוחה ואמינה עם עמיתים לצוות הרפואי ועם רופאים אחרים המטפלים באותו מטופל בדרך היעילה
18 ביותר על מנת לקדם את הטיפול באותו מטופל ולשתף את עמיתו בידע ובמיומנויות טיפול חדשים
19 ובתוצאות של מחקרים (כללים ד 1.3.3, ד 1.3.1).
- 20
- 21 יצוין, כי סעיף 41 עליו נשענת קביעת השר בעניינו, מכיל גם חלופה נוספת שעניינה מצב שבו הפר
22 הרופא הנקבל "הוראה מהוראות חוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996" אולם, המערער לא הואשם
23 ולא נקבעה אחריותו לפי חלופה זו.
- 24
- 25 **מו הכלל אל הפרט**
- 26
- 27 הקובלנה המקורית שהוגשה כנגד המערער שמה במוקד את דרישתו הנטענת של המערער שהילד יובא
28 לטיפול במרפאתו הפרטית וקשרה בינה לבין חוסר רצונו של המערער לסייע בעניין הילד (ראו פסקה
29 6 לקובלנה). עניין זה חודד והודגש בהמשך על ידי הצגת הטענה שהמערער צוין כי במידה והילד יועבר
30 לאיכילוב, הוא לא יבצע את הצנתור וקשירת עניין זה בכך שבמידה והמשפחה מעוניינת שהוא יטפל
31 בו עליה להעבירו לטיפולו במרפאתו הפרטית (סעיף 7 לקובלנה). עניין ההתלייה של הטיפול בילד
32 בהעברתו למרפאתו הפרטית, צוין במפורש גם בפסקה נוספת בקובלנה שבה הועלתה הטענה בדבר
33 סירובו של המערער לטפל באופן אישי בילד או יטופל על ידי מצננת אחר במידה ויאושפו באיכילוב,
34 תוך ציון כי אם משפחתו של הילד מבקשת את טיפולו האישי, עליה להביאו למרפאתו הפרטית (סעיף
35 13 לקובלנה). עניין זה חודד שוב בהתייחס לניסיונו של המערער להתנער מאחריות לטפל בילד
36 במסגרת בית החולים איכילוב ונקבע כי נוכח הצעתו למשפחת הילד לפנות לטיפולו הפרטי, סירובו
37 נבע משיקולים פסולים.
- 38

בית המשפט המחוזי בירושלים

17 נובמבר 2016

עש"א 16-03-21942 מימון נ' שר הבריאות ואח'

46. על אף שהוועדה מצאה לנכון לאמץ את גרסאותיהם של ספדי ושל קונסטנטיני, היא הסתפקה בקביעה קצרה בפרק הניתוח המשפטי של עבירת ההתנהגות שאינה הולמת וציינה, בסוגיית המניע האישי הכספי, כי "לאחר ששמענו וראינו את הנקבל (המערער) לאורך כל ההליך, איננו בטוחים כי התנהלותו הבעייתית נבעה דווקא ממניעים כספיים וכי אנו סבורים כי יש להנות (צ"ל: ליהנות) אותו מן הספק ולבצוא אותו אחראי למימוש לו ללא הרכיב הכספי". קביעה קצרה זו מעקרת למעשה מתוכן וממהות את הטענות החמורות שקשרו בין התנהלותו של המערער לבין קיומו של מניע אישי כספי שהובילו להתנהג כפי שהתנהג, נתון שבוודאי היה בו כדי לבסס הרשעה בהתנהגות בלתי הולמת מצידו.
47. לאחר שנשמט המניע הכספי, החלטת הוועדה להרשיע את המערער בהתנהגות בלתי הולמת נשענת על ארבעה אדנים: חובתו לשוות לגד עיניו את טובתו של החולה בין זה המצוי כבר בטיפולו ובין זה שהוא מבקש לטפל בו, התנהגות בלתי קוליגאלית כלפי עמיתיו למקצוע, אי כיבוד הכלל המאפשר לחולה להביע את בחירתו ברופא שניתח אותו וסירובו לתת סיוע ומתן מידע רפואי לטובת חולה מן הפריפריה. החלטת השופט בדימוס שאימצה את החלטת הוועדה בעניין הרשעתו של המערער, שמה את הדגש בעיקר על סירובו של המערער שהוא בעל כישורים מעולים בתחום מומחיותו להיענות לפנייתיהם של שלושה רופאים ולקבל לטיפולו ילד במצוקה קשה ביותר וכן על כך שאפשר לסכסכים אישיים, לבעיות אגו ולכעס בלתי מוצדק על הסמונים עליו מנוינים אחרים למעול כפי שפעל.
48. אולם, בחינה מפורחת של הנתונים גם על יסוד התשתית העובדתית שקבעה הוועדה מותרה ספק בשאלה אם אכן ניתן לקבוע כי ברמה המשפטית כל התנהלותו של המערער, גם על פי הקביעות העובדתיות שנתרו, עולה כדי התנהגות בלתי הולמת. ראשית, לא נסתרה טענתו של המערער כי הוא לא היה מוסמך לקבל את הילד לטיפול בבית החולים איכילוב, שכן אין חולק שבעת הפניות אליו הילד כלל לא היה מאושפז. רשום או שייך למרכז הרפואי כפי שהסביר פרופ' רם בעדותו (עמ' 18-19 לפרוטוקול הדיון מיום 8.7.14). הסמכות להעברת הילד מבית החולים העמק לאיכילוב היתה נתונה בידי פרופ' קונסטנטיני. האחרון בחר מטעמיו הוא, לטענתו בשל יחסיו המתוחים עם המערער, שלא לממש אותה. יתר על כן, הוועדה לא שללה את טענת המערער כי אילו הועבר הילד למיין באיכילוב בדרך המקובלת הוא היה מטפל בו, אך גרסה כי מדובר בטענה היפותטית שלא באה לידי מבחן.
49. בנוסף, כפי שנקבע בסעיף 3(א) לחוק זכויות החולה ובכלל ד 1.1.1, לכללי האתיקה במסגרת יחסי רופא מטופל על הרופא לפעול למימוש זכותו של המטופל לקבלת טיפול רפואי יעיל פי ההסדרים הקיימים במערכת הבריאות בישראל". בהקשר זה אין חולק כי טיפול במטופל שאיננו מאושפז או מצוי בטיפול במוסד הרפואי שבו פועל הרופא, איננו חלק מההסדרים הקיימים במערכת הבריאות אמנם, לפי האמור בסעיף 11(א) לחוק זכויות החולה, במידה ומטפל או מוסד רפואי מתבקשים לתת טיפול רפואי לאדם בנסיבות שיש בהן לכאורה מצב חירום רפואי או סכנה חמורה, עליו לבדוק אותו ולטפל בו ככל יכולתו. אולם, כאמור, המערער לא תואשם בהפרה של אותו סעיף. חזקה על הקובל שהיה מאשים אותו בהפרת הסעיף, אילו סבר שקיים ביסוס רפואי מקצועי לטענה שמצבו של הילד עלה בנסיבות העניין כדי מצב חירום רפואי או סכנת חמורה וגם הועדה אינה קובעת קביעה חד משמעית בעניין באשר להתנהגות האתית הנדרשת לפי כלל 13 לכללי האתיקה, על הרופא לטפל בכל אדם הזקוק לעזרתו. אולם, בנסיבות ראיות הוא רשאי שלא לטפל באדם מסויים, למעט במצבי

בית המשפט המחוזי בירושלים

17 נובמבר 2016

עש"א 16-03-21942 מימון נ' שר הבריאות ואח'

- 1 חירום. לטעמי, כאשר אין מדובר במצב חירום רפואי או במצב של סכנה חמורה, הרופא אליו פונים
2 רשאי שלא להיענות למנייה אם הטיפול אינו נעשה במסגרת ההסדרים הקיימים במערכת הבריאות
3 ובענייניו אין חולק שלכל אורך הדרך דובר היה בהתנהלות בלתי פרמאלית שהתקיימה במסדרונות
4 בתי החולים ובשיחות בין הרופאים ולא על פי הנהלים המקובלים והמחייבים במערכת הבריאות.
5
6 בנוסף, הועדה ובעקבותיה השופט בדימוס, סברו כי המערער פעל באופן לא קולגיאלי כאשר לא נותר
7 לפנייתו של ד"ר ספדי שהוא עמית למקצוע, לטפל בילד שהוא קרוב משפחה. אולם, יצוין, כי הן על
8 פי סעיף 4 לחוק זכויות החולה והן על פי כלל ד.1 ג.1. לכללי האתיקה על רופא נאסר להפלות בטיפול
9 הרפואי בין מטופל למטופל, בין היתר, מטעמי גיל, מוצא, לאום, דת, מעמד אישי, חברתי או כלכלי
10 או טעם אחר. בהקשר הנדון, היותו של קרוב משפחה של רופא העובד בבית החולים והעדפתו מטעם
11 זה המכונה על ידי הוועדה "טעמים קולגיאליים" בוודאי אינו טעם כשר המצדיק אפליה לטובה
12
13 גם הנוהג, ככל שהוא קיים, של עזרה קולגיאלית בין רופא לרופא בכל הקשור לסיוע לקרובי משפחה
14 או למקורבים אחרים, גם אם ניתן להבינו ברמה האישית-חברתית, אינו יכול לשמש כסטנדרט
15 התנהגות שאי קיומו מהווה עבירת משמעת. חובתו של הרופא בהקשר של מתן שירות רפואי לעמית
16 למקצוע מצומצמת לטיפול ללא תמורה בעמיתיו, ראו כלל ד.3 ב.1. לכללים. קביעה כי אי מתן העדפה
17 לקרובו של רופא עמית, תוך עקיפת המסלול החוקי והמקובל של קבלה לטיפול רפואי, מהווה
18 התנהגות בלתי הולמת היא קביעה בעייתית. קביעה כזו עלולה לקבע סטנדרטים החותרים תחת חובת
19 מתן הטיפול השוויוני לכל חולה כאשר הוא, חובה העומדת ביסודה של הרפואה הציבורית בישראל.
20 ראו הערת כב' השופט רובינשטיין (כתוארו או) בפסקה ל' לחוות דעתו בבג"צ 8335/09 קדן דולב לבדק
21 רפואי נ' שר הבריאות (16.2.12).
22
23 בנוסף, יש טעם בחשש שהעלה המערער מפני מיסוד הנהגה של "רפואת פרוזדורים", שבו מתבקש רופא
24 בנחל בלתי מסודר להתייחס למצאים רפואיים חלקיים שאינם מועברים בדרך המקובלת בתוך
25 מוסדות רפואיים וביניהם הגדרתו של סירוב לתת ייעוץ מסוג זה כעבירה משמעתית מצידו של
26 הרופא, מותחת פתח למדרון חלקלק ויש טעם לחשש שהעלה המערער מפני מתן גושפנקא שיפוטית
27 להתנהלות כזו. בסופו של דבר, היא עלולה לגרום למצב מטעה כלפי המטופל ולהסתמכות שגויה על
28 החלטות שגויות ובסופו של יום, חרף נביעתה מרצון טוב להושתת עזרה ללא חובה וללא תמורה, היא
29 עלולה לפגוע בחובתו הרפואית של הרופא לתת שירות רפואי מושכל ומקצועי המבוסס על מכלול נתוני
30 המקרה (ראו ת"א 7244/06 ז.ג. קטין נ' מדינת ישראל (19.6.2016)).
31
32 בנוסף, יש קושי מסוים בהגדרתו כעבירת משמעת של סירוב המערער להתחייבות למתן טיפול אישי
33 לפי בחירת החולה, המעוגנת על פי קביעת הוועדה בנהלי המערך לטירוכירורגיה באיכילוב. גם המסמך
34 נ/19 (מסמך לא חתום, ללא תאריך וללא כותרת) המיוחס לעויד נתן סמוך מהלשכה המשפטית, של
35 משרד הבריאות מצביע, לצד האמירה כי אין מניעה להנהיג הסדרי בחירת רופא שלא בתשלום נוסף
36 בבתי החולים הממשלתיים, על הקושי הגלוי להסדר כזה. המסמך מוסיף וקובע כי ראוי להוציא
37 הנחיות כלליות של משרד הבריאות בעניין. בנוסף, ראו האמור בבג"צ 4253/02 קדיית נ' מר אליקים
38 רובינשטיין היעצ"ש (17.3.09), לעניין הנוהל הרגיל בבתי החולים הציבוריים לפיו הקביעה לגבי

14 מתוך 16

בית המשפט המחוזי בירושלים

17 נובמבר 2016

עש"א 16-03-21942 מימון נ' שר הבריאות ואח'

- 1 זהות המטפל נתונה לצוות הרפואי יחד עם זאת, בית חולים ציבורי, פועל במסגרת מערכת היררכית
2 ורופא הפועל במסגרתו אמור לפעול על פי נהלי המערכת, כל עוד אלה אינם סותרים את חובותיו
3 האתיות כרופא ואינם מהווים עבירה על החוק. לכן, יש לכאורה בהתנהגות המערער בהקשר זה
4 משום התנהגות בלתי הולמת. מנגד, יש לזכור כי הסירוב מצידו של המערער בא במענה לפנייה בלתי
5 פורמאלית שהופנתה אליו והיה בגדר סירוב הצהרתי שלא נבחן במציאות. זאת שעה שמנגד קיימת
6 הצהרתו לפני הוועדה לפיה אילו היה הילד מאושפז בבית החולים, בסופו של דבר, הוא היה פועל
7 בהתאם להנחיות הממונים עליו ומטפל בו.
8
9 עניין זה מתקשר גם לתגובתו המתריסה של המערער כלפי די"ר קונסטנטיני. כי במידה והאחרון
10 יתחייב בפני המשפחה שהמערער יצטרך את הילד, הרי ככל שהאחרון יועבר לאיכילוב "אתה תצטרך
11 אותו". בהתחשב במומחיותו הייחודית של המערער בתחום המדובר, שאינה שגויה במחלוקת, וכן
12 בהינתן יחסי הכפיפות בין המערער לבין קונסטנטיני הממונה עליו, התנהגותו של המערער כרופא
13 בבית חולים ציבורי היתה בלתי קולגאלית ובלתי הולמת. בעניין זה, לא הונחה תשתית לטענה
14 שהשמיע ב"כ המערער, שתגובה זו נבעה מחששו כי תמורת מעורבותו שלולמו או "שולמו תשלומים
15 לאחרים וכי קונסטנטיני מנסה לבצע רמאה שחורה במרכז הרפואי, תוך סיבוכו של המערער. לא
16 מצאתי מקום להתערב בקביעותיה העובדתיות של ועדת המשמעת בעניין.
17
18 עם זאת, אינני סבור כי היה מקום לתת משקל משמעותי לטענה של קיום יסוד מחמיר בסירובו של
19 המערער לטפל בחולה מן הפריפריה. מהתשתית הראייתית שהונחה בפני הועדה לא עולה כי עניין זה
20 היה יסוד משמעותי בשיח שבין המערער לבין הרופאים האחרים, כולל הממונים עליו או כי המערער
21 הביא במודע עניין זה בחשבון שיקוליו שלא להסכים לטיפול בילד.
22
23 לאור האמור, אני סבור כי אמנם היה מקום להרשיע את המערער בהתנהגות בלתי הולמת, אולם לא
24 דווקא מכל הטעמים שמנו הועדה והשופט בדימוס. כאמור לעיל, לדעתי, עיקר הפסול בהתנהגותו של
25 המערער, היה סירובו המוצהר מראש לטפל בילד גם אם יתקבל לבית החולים איכילוב בדרך
26 המקובלת המותווית לפי החוק ונהלי משרד הבריאות. יחד עם זאת, כפי שקבעה וועדת המשמעת
27 בהחלטתה בעניין אמצעי הענישה, אין לדעת כיצד המערער היה מתנהג לו היה הילד מובא בפועל לבית
28 החולים איכילוב ואין ראיה לכך שלו היה קונסטנטיני, שהיה המוסמך לכך, מורה על העברתו
29 לאיכילוב. היה המערער מממש את איומיו ונמנע מלאבחן את הילד ולהעניק לו את הטיפול הראוי.
30
31 באשר לעונש, בנסיבות העניין בהתחשב בקביעתה של הוועדה כי התנהגותו של המערער לא נבעה
32 ממניע כספי כפי שיוחס לו מלכתחילה וכן לטבח מסקנתי, כי חלק מניסודות ההתנהגות הפסולה
33 שייחסו הוועדה ובעקבותיה השופט בדימוס למערער לא התקיימו או למצער קיים ספק לגבי
34 התקיימותם, יש מקום להתערב בהחלטת השופט בדימוס להחמיר עם המערער בהקשר זה יצוין, כי
35 הקביעה בהחלטת השופט בדימוס לפיה המערער יפעל בניגוד גמור למחויבותו על פי שבעת הרופאים,
36 היא, בנסיבות המקרה, אמירה שיש בה משום הרחקת לכת. אין המדובר במקרה שבו מטופל הנוקס
37 לכך מגיע אל מפתנו של הרופא בדרך הרגילה והאחרון מסרב מטעמים שרירותיים לטפל בו ולפיכך
38 הראשון אינו זוכה לטיפול. מדובר למרבה הצער בהתרחשות בעייתית על רקע מערכת יחסים עכורה

15 מתוך 16

בית המשפט המחוזי בירושלים

17 נובמבר 2016

עש"א 16-03-21942 מימון נ' שר הבריאות ואח'

- 1 ששררה בין רופאיו הבכירים של בית החולים, שגם המערער היה צד לה. אולם, כאמור, אין יסוד מוצק
2 להנחה, כי המערער היה מסרב לטפל בילד אילו הובא לבית החולים ואושפז בו בדרך הרגילה.
3
4 לאור האמור, סבורני, כי יש מקום לקבל את הערעור על אמצעי המשמעת שקבע השופט בדימוס 57
5 ולהשיב את החלטת וועדת המשמעת על כנה. זאת גם, בהתחשב גם בנסיבותיו האישיות והמקצועיות
6 של המערער שנפרשו בפני ועדת המשמעת ובמכלול נסיבות המקרה. לפיכך, חלף אמצעי המשמעת של
7 התליית הרישיון למשך חודשיים יש להסתפק בעונש של נזיפה, זאת תוך הבעת תקווה כי המערער
8 יפיק את הלקח הנדרש מן האירוע וימצא דרך למצות את יכולותיו המקצועיות ללא מלחמות אגו
9 מיותרות.
10
11 **המזכיר** תעביר העתק פסק הדין לצדדים. 58
12
13 ניתן היום ט"ז חשוון תשע"ז, 17 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים.
14

משה יועד הכהן, שופט

- 15
16
17
18
19
20
21